

Tar isop med Tecknarna till
Snussan och Tuttin.

Jag känner mig verkligen så
 trött och utsläppt nu efter allt
 festande i sommar, så det kan
 ni inte tro. I går kom till alla
 sist, utom all besäkning, en lifvad
 dag tillsammans med Anna
 Bollomius Petersen och Einar D.

De ha varit 6 dagar i Stockholm, men
 först i går sammanträffat med
 oss, emedan vi varit bortresta.

Det var ju helt naturligt och kunde
 på intet sätt undvikas, att de
 voro våra gäster i går. Vi åto
 först lunch på Opera Terrassen,
 for sedan ut till Spårstolm, där
 kvartade de eller jag varit förr. Sen
 åto en enkel liten middag med
 rödvin (och punch till kaffet) och
 så togs återvägen på årbåt.

Dagen var herrlig, trots en regnskval-
le. Danska voro betagna (i Stockholm)
och mycket tackfulla för det
mottagande de rönt från herrska-
pet Stilles sida. Kl. 2 8 följde
vi dem till tåget de reste hem
via Göteborg. Vi telegraferade från
mildad och till vännerna Garsiel
och skickade i dag svar med tack.
Han spårade tillika på en ju-
bileumsdag, hvilket är hans
specialitet: "På Tiaarsdagen
för Strandbrinkens festset
leve Pottonierens senior!"

Det var 1 Augusti 1886 som pappa
var på Strandbrinken.

På tal om telegram, så vill jag
riktigt tacka älskade far för
telegrammet till Heidenstams bröl-
lops. Jag är öfvertygad om att

det var det käraste han fick, och
det väckte också alla andras
glädje. Ett fyrfaldigt busa
tillbringades Vemser för L.T. Det
var sedan vid afskedsmiddagen
dagen efter bröllopet som det zennet
samma helseringen efter ett tal
af greve Mölner, afsändes.

Så minni att Mikael hade
dänt ett vackert telegram.

Ja vet ni, det var en underbar
och vacker fest, som säkert ingens
af de närvarande någonsin i
livet glömmes. Den lyckades
fullständigt så som Vemser o. H.
afsett der, och det var mycket
det. Men jag skall börja på början.
Någon och jag hade varit tillsammans
med V. o. H. nästan alla
dagar här i Staden och på Sandhamn.

vi hade hunnit bli riktigt goda,
förtrogna vänner, med både hustru
och fästman. Likaså hörde Albert
Engström till den närmaste
skiken, och Birger Möller var
den, som fått det hela till stånd
påstod han. Brudgummen själf
var slitits af tvifvel i det sista.
Harmoniskt kan man icke kalla
det föregående, emedan både hustru
och hennes föräldrar varit
emot förbindelsen, men nu är den
emellertid knuten och lyckliga
se de båda ut, vilka det gäller
jag band krona och krans, vilka
tygades och klädde till Olga
briljant. Måndag qvällen kl. 10
afgick ångbåten till Oskars hamn
med oss alla ombord. Sugen,
hvarj natt, tystnad och stannning.